

BOEKESTIJN

“Nestor”, magazine voor oud-Kamerleden, december 2009.

Arend Jan Boekestijn was een bijzonder Kamerlid. Voordat hij in 2006 tot Kamerlid werd gekozen was hij wetenschapper en publiceerde hij veel in de populaire en wetenschappelijke pers. Als Kamerlid nam hij het initiatief tot een fundamentele discussie over ontwikkelingshulp en kaarte andere kwesties op een diepgaande en originele wijze aan. Hij was een aanwinst voor het Parlement.

Boekestijn heeft ook een andere kant. Hij is een enorme flapuit. Zo verweet hij zijn fractievoorzitter een totaal gebrek aan ideeën, niet wetende dat er een microfoon open stond. Hij zei over de slachtoffers van Mao niet op een spleetog meer of minder te kijken. En steeds bood hij prompt daarna zijn- ongetwijfeld welgemeende – excuses aan.

Dat deed hij ook onlangs, nadat hij uit de school had geklapt over een gesprek tussen Kamerleden en de Koningin. Arend Jan was als een schooljongen onder de indruk van het gesprek, waarin de Koningin kritiek zou hebben geuit op de hypes en de vele spoeddebatten in de Tweede Kamer.

Maar deze keer bleef het niet bij nederige excuses. Even later kondigde Boekestijn aan de Kamer te zullen verlaten. Dat was naar mijn mening een stap te ver. Natuurlijk kan een Kamerlid niet blijven flapuiten en steeds maar weer zijn excuses aanbieden, maar in dit geval zou dat toch voldoende zijn geweest.

Wanneer je het televisie-interviewtje met Boekestijn na het paleisbezoek bekijkt, zie je dat er geen sprake is van kwade wil. Natuurlijk had hij niet mogen vertellen wat de Koningin had gezegd, maar hij deed het op een bijna ontwapenende manier.

Belangrijker is dat er iets wringt wanneer een Kamerlid moet aftreden na een gesprek met het hoofd van de Regering, die door de Kamer wordt gecontroleerd. Dat zet staatsrechtelijk de zaken op de kop, zeker wanneer het gaat om de mening van het Staatshoofd over het functioneren van de gekozen Kamer.

Daarom was het weliswaar “een beetje dom” van Boekestijn om de pers te woord te staan over de theevisitatie op het paleis, maar was het onnodig om daarna af te treden als Kamerlid.

Frans Weisglas